TRYBUNA ROBOTNICZA

4 str. ... Cena 2 zł.

Nr. 353 — (1024) Katowice, Kraków, Rzeszów, Sosnowiec, Opole, Wrocław, Częstochowa, Kielce sobota, 27 grudnia 1947 r. Rok VI

Dziś w numerze:

Przykazania prez. Trumana

PODSTAWOWE gałęzie przemysłu przekroczyły przedwojenny poziom produkcji

W szeregu działów **przemysł nasz przekroczył przedwojenny poziom produkcji.** Jeśli produkcję z roku 1939 przyjmiemy za 100 — to nasza obecna **produkcja w przemyśle metalowym wyrażać się będzie cyfrą 209,9. W przemyśle elektrotechnicznym wyraża się cyfra 156, w przemyśle energetycznym — 130, w górnictwie — 127, w przemyśle chemicznym — 141,9. Do stanu przedwojennego zbliża się przemysł hutniczy (98%) oraz papierniczy (96,8%).**

Cyfry produkcji przedwojennej zostały porównane z danymi na 1 czerwca r. b.

Demokratyczny rząd GRECKI UTWORZONY

GEN. MARKOS PREMIEREM

ATENY, piątek (inf. wł.)

Gazety wieczorne powołując się na doniesienie rozgłośni sztabu greckiej armii demokratycznej, opublikowały wiadomość o utworzeniu tymczasowego rządu demokratycznego na obszarach zajętych przez grecką armię ludową.

W skład nowego rządu weszli: gen. MARKOS — premier i minister spraw wojskowych, **PETROS RUSSOS** (komunista) — minister spraw zagranicznych, **JANNIS JOANNIDIS** (komunista) — minister spraw wewnętrznych, **STRINGOS** (partia agrarna) — minister gospodarki narodowej, prof. **KOKKALIS** (najwybitniejszy chirurg grecki) — minister opieki społecznej.

Niektóre gazety przytaczają także nazwiska **PARFIROGENOSA** i **RANISA BARDZOTASA** jako ministrów bez tek.

PANIKA w ATENACH

ATENY, piątek

W związku z doniesieniem o utworzeniu nowego rządu demokratycznego na obszarach zajętych przez grecką armię demokratyczną, minister **TSALDARIS** zwołał nadzwyczajne posiedzenie rządu greckiego w Atenach, na którym obecni byli mi-

TSALDARIS

nister spraw wojskowych **STRATOS**, szef sztabu generalnego **JADZSIS** i zastępca ministra spraw zagranicznych **PIPINELLIS.**

Gazety donoszą o spotkaniu Tsaldarisa z posłem angielskim w Atenach **Nortonem** i charge d'affaires USA w Atenach **Rankinem.** W czasie tych rozmów poruszono kwestie związane z sytuacją wewnętrzną i zewnętrzną Grecji w związku z utworzeniem rządu demokratycznego na terytoriach zajętych przez wojska ludowe.

BIELAWA — JEDEN Z NAJWIĘKSZYCH OŚRODKÓW PRZEMYSŁU WŁÓKIENNICZEGO NA ZIEMIACH ODZYSKANYCH

Stoły do przeglądania płótna — wyjmowanie i obcinanie zerwanych nitek

Przegląd i pakowanie płótna

WIĘKSZOŚĆ robotników francuskich wierna CGT

Podziękowanie dla Polski i Jugosławii

PARYŻ, piątek

Agencja **FRANCE PRESSE** donosi, iż **Biuro Generalnej Konfederacji Pracy (CGT)** ogłosiło komunikat zawierający **podziękowanie dla związków zawodowych POLSKI i JUGOSŁAWII za ich solidarność ze strajkującymi robotnikami we Francji.** W związku z manewrami rozłamowców, głosi dalej komunikat, Biuro CGT **z zadowoleniem stwierdza, że olbrzymia większość francuskich związków zawodowych pozostała wierna kierownictwu CGT.**

Komunikat stwierdza, że należy natychmiast powziąć wszelkie kroki w celu zabezpieczenia dalszej działalności CGT. Nawiązując do gospodarczych i finansowych projektów rządu Schumana Biuro CGT wyraża **protest przeciwko ewentualnemu zwolnieniu z pracy 150 tysięcy urzędników państwowych** i stwierdza, że **postanowienie o zwyżce cen doprowadzi do podwyższenia kosztów utrzymania przeciętnej francuskiej rodziny robotniczej.**

Podżegacze wojenni przy robocie

DULLES POPIERA szaleńcze plany de GAULLE'A

SENSACYJNE SZCZEGÓŁY SPOTKANIA W PARYŻU

NOWY JORK, piątek

ZNANI DZIENNIKARZE AMERYKAŃSCY JOHANNES STEEL I DREW PEARSON PODAJĄ DALSZE SZCZEGÓŁY SPOTKANIA DULLESA Z DE GAULLEM W PARYŻU.

RELACJA OBU DZIENNIKARZY SPROWADZA SIĘ DO TWIERDZEŃ NASTĘPUJĄCYCH:

De Gaulle zgodził się na spotkanie z Dullesem dopiero po otrzymaniu zapewnień, że Dulles jest zdania, iż de Gaulle w najbliższym czasie będzie „WODZEM FRANCJI". Podczas rozmowy de Gaulle zażądał uznania go **nie tylko za głowę państwa francuskiego w przyszłości, ale i za zwierzchnika wszystkich sił sojuszniczych w Europie w dniu wybuchu „nieuniknionej wojny" ze Związkiem Radzieckim.** Prócz tego **de Gaulle domagał się przekazania Francji części kolonii włoskich w Afryce, z Libią włącznie oraz ekwipunku dla 40 dywizji francuskich, włączając samoloty i czołgi.**

Jednocześnie de Gaulle miał wyrazić zgodę na podział Niemiec i na rozbudowę przemysłową Zagłębia Ruhry do tego stopnia, aby dostarczyło ono niezbędnej broni i innych materiałów strategicznych „sojusznikom Zachodu".

Dulles miał ze swej strony zażądać zapewnienia, że reżim **de Gaulle'a posiada szanse trwania na dłuższą metę,** na to de Gaulle odpowiedział, że **potrafi on uporać się z przeciwnikami nawet w tym wypadku, jeśli metody jego nie będą podobać się części opinii amerykańskiej.**

Po otrzymaniu zapewnienia, że Stany Zjednoczone są skłonne poprzeć reżim de Gaulle'a znacznie silniej niż rząd czwartej republiki, de Gaulle zapewnił **Dullesa** że jego rząd **zerwie zupełnie ze Związkiem Radzieckim i z Europą wschodnią i unieważni** wszelkie traktaty i umowy z tymi krajami. W zamian de Gaulle zażądał **zwiększenia pomocy USA w ramach planu Marshalla.**

Dulles miał zapewnić de Gaulle'a również o tym, że zarówno on sam jak i pozostali doradcy Trumana nie liczą na Włochy — „które nie mają swego de Gaulle'a" i wobec tego gotowe są oddać część kolonii włoskich Francji. Po dwugodzinnej konferencji de Gaulle oświadczył jednemu ze swych najbliższych doradców, że **jest całkowicie zadowolony z rozmów z Dullesem** gdyż **„Dulles jest pierwszym Amerykaninem, który go rozumie".** Przy tym de Gaulle wyraził życzenie, aby **„Dulles został Sekretarzem stanu USA w chwili, gdy on sam dojdzie do władzy we Francji".**

Ponadto de Gaulle miał powiedzieć również, iż nie zamierza objąć władzy przed marcem przyszłego roku, a po objęciu jej ma zamiar polecić ważne funkcje w swym gabinecie Schumanowi.

Steel dodaje, że od szeregu tygodni na terenie USA wzmogła się propaganda zwolenników de Gaulle'a i że ostatnio przybył do USA szereg wysłanników generała dla przygotowania reorganizacji francuskich placówek w USA z chwilą objęcia władzy przez de Gaulle'a.

Na stanowisko ambasadora Francji w Waszyngtonie przewidziany jest w tym wypadku **ANDRE MALRAUX.**

Zaniepokojenie w Norwegii wobec ekspansji kapitału amerykańskiego

OSLO, piątek

Norweska agencja telegraficzna donosi, iż **poseł amerykański w Oslo w rozmowie z dziennikarzami poruszył sprawę dostarczenia przez przemysł norweski półfabrykatów dla przemysłu amerykańskiego.** Poseł amerykański zaznaczył, iż **podobna współpraca zapewni przemysłowi norweskiemu stałość koniunkturalną.**

W czasie swego pobytu w Stanach Zjednoczonych poseł amerykański w Oslo konferował w tej sprawie z szeregiem osób ze świata przemysłowego, którzy jego zdaniem zainteresowali się sprawą współpracy kół przemysłowych Ameryki i Norwegii.

Norweskie koła demokratyczne komentując powyższą wiadomość wyrażają **zaniepokojenie ingerencją kapitału amerykańskiego w sprawy gospodarcze Norwegii.**

Przemówienie prok. Zarakowskiego w procesie Marszewskiego i tow.

To była robota zmierzająca do odbudowy faszystowskich Niemiec

Działalność KPOPP w świetle faktów

W dniu 22 bm. prokurator płk. ZARAKOWSKI wygłosił wielką mowę oskarżycielską w procesie Marszewskiego, Lipińskiego i towarzyszy.

NA WSTĘPIE OSKARŻYCIEL STWIERDZIŁ, ŻE SPRAWY LIPIŃSKIEGO, MARSZEWSKIEGO I WSPÓŁOSKARŻONYCH NIE MOŻNA OGRANICZYĆ DO RAM FAKTÓW I CZYNÓW PRZESTĘPCZYCH, POPEŁNIONYCH PRZEZ OSKARŻONYCH. SPRAWA TA JEST BOWIEM SĄDEM NAD IDEOLOGIĄ WSTECZNICTWA I JEGO TAKTYKĄ, SĄDEM NAD GINĄCYM ŚWIATEM. NA ŁAWIE OSKARŻONYCH ZASIADAJĄ NIE ZWYKLI PRZESTĘPCY, LECZ WROGOWIE PAŃSTWA I NARODU. JEŚLI ROZWIAĆ ZASŁONĘ FRAZESÓW O „PATRIOTYŹMIE" I „DEMOKRACJI", JAKIMI SZERMUJĄ OSKARŻENI, ZOBACZYLIBYŚMY — POWIEDZIAŁ PROKURATOR — FRAGMENT WALKI, JAKA TOCZY SIĘ NA CAŁYM ŚWIECIE O SUWERENNOŚĆ NARODÓW

Od Piłsudskiego do Gestapo — kariera Wacława Lipińskiego

Następnie prokurator przeszedł do omówienia kariery politycznej **Wacława Lipińskiego,** związanej jak najściślej z ruchem piłsudczykowskim. Lipiński, jako historyk tego obozu, zajmujący się jego apoteozą, przez 20 lat skrzętnie ukrywał pewne dokumenty, które dzisiaj dopiero zostały ujawnione. **Piłsudczyzna już w zaraniu swego istnienia związała się z Niemcami.**

W dniu **2 października 1914 r.** zostało zawarte porozumienie o współpracy między pełnomocnikiem Piłsudskiego, a oficerem niemieckiego wywiadu, Lidersem. **Za cenę wiadomości szpiegowskich dla armii niemieckiej uzyskano zezwolenie na stworzenie t. zw. Polskiej Organizacji Narodowej. Łącznikiem między tą organizacją a Niemcami, został Jaworowski, ten sam, który później z ramienia sanacji miał rozbijać ruch robotniczy w Polsce.**

W roku 1917, gdy rewolucja wstrząsała krajami położonymi na wschód i zachód od Polski, obóz piłsudczyków pozostał głuchy **na głos bolszewików i Lenina, którzy pierwsi uznali prawo narodu polskiego do samodzielnego bytu państwowego.**

Lipińscy szli nie z ludem polskim: podobnie, jak mistrz Marszewskiego, Dmowski, liczył na poparcie kapitału francuskiego i angielskiego. Niewiara a zwłaszcza **strach przed własnym narodem** zaciążył na losach Polski, podobnie jak Targowica.

Zbrodnie sanacji

Przeciwko pierwszemu robotniczemu państwu świata, które proklamowało wolność Polski, reakcja zorganizowała **zbrodniczą wyprawę kijowską,** która była wykonaniem zamówienia sztabów europejskiej reakcji. W tym czasie **Lipiński** pracował w **II oddziale** i kierował prasą judzącą i jątrzącą nasze stosunki **ze wschodnim sąsiadem.**

Po zakończeniu wojny Lipiński przez 20 lat fałszuje fakty, tumani naród ideą kordonu sanitarnego wokół ZSRR, w imię obrony interesów giełd Londynu, Berlina i Paryża. Obóz polityczny reprezentowany na ławie oskarżonych przez Lipińskiego, oraz pozornie skłócony z nim obóz Marszewskiego, zapatrzone **są w faszystowskie rózgi włoskie i pragną naśladować wzory Mussoliniego. Nową epoką dla Lipinskich i Marszewskich stał się nieco później hitleryzm.**

Min. Beck, którego gloryfikował Lipiński i którego dziś jeszcze śmie uważać za największego męża stanu, **prowadził politykę popierania na terenie międzynarodowym najstraszliwszego wroga Polski — Niemiec hitlerowskich.**

Uczniowie Hitlera

Pan Wacław Lipiński — mówił dalej prokurator — wspominał na sali sądowej o demokracji i prawach człowieka. Zapytuję, gdzie był pan Lipiński, gdy jego przyjaciel polityczny — Car przy pomocy oszukańczych machinacji, narzucał narodowi faszystowską konstytucję, gdzie był pan Lipiński w okresie Brześcia, co robił w czasie Berezy, gdzie zmuszano ludzi do czołgania się po tłuczonym szkle. Gdzie był p. Lipiński i jego towarzyszka, subtelna pani Sosnowska, gdy ich wspólny przyjaciel, woj. Józewski, mordował tysiące chłopów w krwawych pacyfikacjach. W tych czasach, gdy inny przywódca sanacji, Składkowski, szczycił się swoimi zuchami z Golędzinowa, a prawnicy i oficerowie policji z Kordianem Zamorskim na czele, bawili w Berlinie, pobierając nauki od twórców i organizatorów obozów w Dachau i Oranienburgu, a później Oświęcimiu i Majdanku, Lipiński zbierał zapewne materiał do pracy naukowej o istocie demokracji, której pisanie rozpoczął na zamówienie WIN-u w roku 1946.

Wspólny front polskiego faszyzmu

Skrzywdziłbym jednak — ciągnął dalej prokurator Zarakowski — **Marszewskiego,** gdybym pominął „zasługi" jego obozu dla faszyzacji Polski. Dmowski kazał pójść Marszewskiemu do OWP i ONR, aby synchronizować ich politykę. W rzeczywistości więc te dwa ugrupowania faszystowskie okazały się syjamskimi braćmi. Z tych ugrupowań politycznych, których działaczem był Marszewski, wyszli antyrobotniczy pałkarze i antysemickie wybryki młodzieży uniwersyteckiej. Z szeregów kierowanych przez Marszewskiego, wyszli młodzieńcy Falangi, w złotych koszulach, naśladowcy swych starszych, hitlerowskich braci. **Marszewski był organizatorem endeckich związków zawodowych „Praca Polska". I to** również było naśladownictwem hitleryzmu, wtłaczającego robotników w ramy faszystowskich zw. zaw. **Trudno** — oświadczył prokurator — **powiedzieć, gdzie znajduje się prawdziwe oblicze p. Marszewskiego, które oblicze jest najautentyczniejsze, czy członka Lawn Tenis Clubu, czy wysyłającego wiernopoddańcze delegacje do Berlina, czy szpiega, czy wodza band terrorystycznych, czy też dywersanta ruchu robotniczego.**

Obarski — rozbijacz ruchu robotniczego

Następnie prokurator stwierdził, że na ławie oskarżonych zasiada prócz Marszewskiego jeszcze jeden **dywersant polityczny — Obarski,** piłsudczyk przybrany w płaszcz socjalistyczny. Zarówno Marszewski jak i Obarski dobrze zasłużyli się sanacji swymi próbami rozbicia ruchu robotniczego.

Obarski był prawą ręką Zaremby, znanego agenta II Oddziału i przywódcy WRN. W ten sposób splotła się droga dwójkarzy rodzimych i zagranicznych, przybranych w szaty dyplomatyczne członków Lawn Tenis Clubu.

W dalszym ciągu swego przemówienia — prokurator Zarakowski omówił przyczyny klęski wrześniowej, zawinionej przez obóz polityczny Wacława Lipińskiego.

Prokurator zwraca się w tym momencie w stronę oskarżonego Lipińskiego i woła: **„Co robił wasz wywiad w Berlinie, co robiliście w waszych sztabach, skoro zmobilizowanym w drugim rzucie żołnierzom rozdano karabiny Manlichery, uznawane już w r. 1915 za przestarzałe?"**

Dokończenie na str. 2-ej

NASZ wydarzeń

„W PRZECIĄGU 1948-go roku co najmniej sześciu Murzynów zostało zlinczowanych w Stanach Zjednoczonych. W przeciągu tego samego czasu udało się powstrzymać tłum od zlinczowania dalszych 22 osób, w tym 21 Murzynów. Od czasów wojny domowej w Stanach Zjednoczonych nie minął rok bez jednego przynajmniej wypadku linczu".

CYFRY te zaczerpnięte są ze sprawozdania specjalnej komisji mianowanej przed rokiem przez prez. Trumana, komisji, która w żadnym wypadku nie może być posądzana o jakiekolwiek „odchylenie" lewicowe lub „antyamerykańskie". Tym niemniej sprawozdanie obecnie opublikowane pełne jest mało znanych i niezmiernie ciekawych faktów, ilustrujących „amerykański sposób życia".

„ZBYT wielu mieszkańców Ameryki wciąż jeszcze żyje w nieustannym strachu przed przemocą lub śmiercią z rąk tłumu i przed brutalnym traktowaniem ze strony policjantów", — czytamy dalej w sprawozdaniu. Obszerne urywki poświęcone są szczególnie zachowaniu policji. Edgar Hoover na przykład zeznał przed komisją, że w jednym z więzień nie zdarzało się prawie aby „aresztowany Murzyn lub Murzynka nie zostali ciężko pobici począwszy od kolb rewolwerowych, a skończywszy na gumowych pałkach".

W JEDNYM ze stanów południowych, Murzyn podejrzany o kradzież opony został w więzieniu pobity kastetami przez trzech policjantów, a następnie nieprzytomny rzucony do więzienia, gdzie zmarł po krótkim czasie. W innym wypadku policjant zaaresztował Murzyna, do którego miał osobistą urazę, pobił go szpicrutą i mimo jego protestów, że nie umie pływać, rzucił go do rzeki, gdzie nieszczęśliwy zatonął. W trzecim wypadku młoda Murzynka podejrzana o kradzież jakiejś drobnostki, została ciężko pobita i wychłostana przez policjantów, podczas nieudanej próby wymuszenia zeznań. Trzy te wypadki miały miejsce na przestrzeni krótkiego czasu.

SĄD Najwyższy Stanów Zjednoczonych w całym szeregu orzeczeń potępił sądy stanowe, za przyjmowanie zeznań wymuszonych torturami, za pozbawianie oskarżonych należnej im obrony prawnej i za wykluczanie Murzynów od zasiadania na ławie przysięgłych. Tym niemniej fakty takie zdarzają się nadal i to częściej niż uprzednio — stwierdza dalej sprawozdanie.

JAK wygląda w praktyce sąd przysięgłych, którym tak się szczyci amerykańska propaganda, świadczy dochodzenie przeprowadzone w stanie Texas, gdzie w niektórych powiatach procent ludności pochodzenia południowo-amerykańskiego dochodzi do 40. W powiatach tych nie zdarzyło się dotąd, aby na ławie przysięgłych zasiadł człowiek pochodzenia meksykańskiego na przykład.

W STANACH Zjednoczonych niewolnictwo zniesione oficjalnie przed blisko stuleciem istnieje nadal. W wielu stanach panuje zwyczaj zwalniania więźniów „pod opiekę" miejscowych przedsiębiorców, którzy płacą za nich grzywny lub kaucje. Więźniowie ci, którzy muszą odpracować sumę wyłożoną przez ich „dobroczyńców" pod groźbą powrotu do więzienia, aresztowani są często pod zarzutami, wymyślonymi specjalnie w celu dostarczenia taniej siły roboczej.

OTO nikła garść faktów zaczerpniętych ze sprawozdania o „prawach obywatelskich" mieszkańców Stanów Zjednoczonych — „najwolniejszego" kraju na świecie. Do sprawozdania tego, stanowiącego niewyczerpaną kopalnię faktów nie podlegających żadnej wątpliwości, powrócimy jeszcze na tym miejscu niejednokrotnie. —

ES-ZET

Upaństwowienie kopalń bułgarskich

SOFIA, piątek

Rada Ministrów uchwaliła **dekret o upaństwowieniu kopalń i większych przedsiębiorstw przemysłowych w Bułgarii.**

Przedsiębiorstwa spółdzielcze oraz rzemieślnicze nie zostaną upaństwowione. Właściciele przedsiębiorstw upaństwowionych otrzymają odszkodowania w **bonach skarbowych.**

Francja w ogonie Wall-Streetu

„TRYZONIA" W STADIUM REALIZACJI

PRZEMYSŁ FRANCUSKI PODPORZĄDKOWANY NIEMIECKIEMU

PARYŻ, piątek

PIERRE COURTADE ZAMIEŚCIŁ NA ŁAMACH DZIENNIKA „HUMANITE" ARTYKUŁ, W KTÓRYM STWIERDZA, ŻE AMERYKAŃSKIE PLANY SCALENIA TRZECH STREF OKUPACYJNYCH W NIEMCZECH ZNAJDUJĄ SIĘ W STADIUM URZECZYWISTNIENIA.

Pierre Courtade zaznacza, iż Anglicy i Amerykanie podejmą w najbliższych dniach następujące kroki:

- **natychmiastowe zaprzestanie wysyłki materiałów ze stref zachodnich do ZSRR.** Stany Zjednoczone już kilka dni temu wstrzymały dostawy tytułem reparacji dla ZSRR, **naruszając tym samym układ poczdamski;** Anglia i Francja będą zmuszone pójść w ślady Ameryki.
- Wprowadzenie w strefach zachodnich **NOWEJ WALUTY, przygotowanej już i wydrukowanej w Stanach Zjednoczonych.**
- Unifikacja francuskiej strefy ze strefą anglo - amerykańską.
- Opracowanie „konstytucji" Niemiec zachodnich.
- Włączenie Niemiec do „planu Marshalla".

Bidault rezygnuje z reparacji

Pierre Courtade twierdzi, że **Francja będzie zmuszona przekształcić swój przemysł w PRZEMYSŁ POMOCNICZY dla niemieckiego ciężkiego przemysłu.** Minister spraw zagranicznych Bidault domaga się od rządów brytyjskiego i Stanów Zjednoczonych oficjalnego uznania **gospodarczego połączenia Zagłębia Saary z Francją.** W zamian za to **Francja zmuszona będzie ZRZEC SIĘ REPARACJI** zgodnie z żądaniem sformułowanym w roku ubiegłym przez byłego sekretarza stanu Byrnesa. Francja będzie również zmuszona zrzec się wszelkiej kontroli nad Zagłębiem Ruhry i zadowolić się tylko trójprzymierzem, które utrwali absolutne podporządkowanie Niemiec polityce amerykańskiej.

Standaryzacja uzbrojenia

Armia francuska będzie zreorganizowana z uwagi na powyższe poczynania. Przewiduje się **ujednolicenie lekkiego uzbrojenia według wzorów amerykańskich i zaprzestanie wszelkiej produkcji ciężkiego uzbrojenia,** jak czołgów i ciężkich samolotów bojowych.

Takie są — zanacza w konkluzji **Pierre Courtade — pierwsze rezultaty fiaska konferencji londyńskiej i kompletnego podporządkowania się min. Bidault polityce amerykańskiej.**

ZSRR
FILM O FESTIWALU MŁODZIEŻY

MOSKWA, piątek

W ministerstwie kinematografii ZSRR odbył się pokaz nowego filmu dokumentarnego p. t. „Festiwal młodzieżowy w Pradze". Film został stworzony przez radzieckich i czechosłowackich operatorów filmowych. Jak wiadomo, na festiwalu młodzieżowym w Pradze wzięły udział tysiące chłopców i dziewcząt, reprezentujących młodzież ponad 70 krajów.

ANGLIA
WIELKA BRYTANIA NIE OTRZYMA ZBOŻA AUSTRALIJSKIEGO

LONDYN, piątek

Radio londyńskie podało, iż W. Brytania nie otrzyma w tym roku zboża z Australii, gdyż tegoroczne zbiory w tym kraju nie były pomyślne.

JAPONIA
SZÓSTY ZJAZD PARTII KOMUNISTYCZNEJ

TOKIO, piątek

W dniach od 21 do 23 grudnia b. r. odbył się w Tokio 6 zjazd Partii Komunistycznej Japonii, na którym obecnych było ponad 800 delegatów.

Uczestnicy zjazdu wysłuchali i przedyskutowali referat generalnego sekretarza japońskiej Partii Komunistycznej Tokuda, poświęcony sytuacji wewnętrznej w kraju oraz referat Nosaka na temat strategii i taktyki Partii Komunistycznej w obecnym okresie.

WŁOCHY
AMERYKANIE ZBROJĄ RZĄD DE GASPERI

RZYM, piątek

Gazeta mediolańska „Corriere Lombardo" donosi, iż w czasie ewakucji amerykańskich wojsk okupacyjnych z Włoch, sztab wojsk amerykańskich przekazał potajemnie rządowi włoskiemu 300 czołgów, znaczną liczbę samochodów pancernych oraz dział przeciwczołgowych, stanowiących uzbrojenie wojsk amerykańskich. Gazeta dodaje, iż broń ta będzie zużyta przez policję i specjalne jednostki armii włoskiej, mające na celu ochronę porządku wewnętrznego kraju.

IRAN
UTWORZENIE ANGIELSKIEGO TOWARZYSTWA LOTNICZEGO

TEHERAN, piątek

Według doniesień gazety „Kesra", grupa składająca się z kilku byłych ministrów i wpływowych osobistości utworzyła towarzystwo lotnicze pod nazwą „Towarzystwo OKAB", zmierzające, w porozumieniu z angielskim towarzystwem lotniczym, zagarnąć w swe ręce wszystkie irańskie linie lotnicze.

Jak zaznacza gazeta „Kesra" towarzystwo to jest w rzeczywistości filią znanego angielskiego towarzystwa lotniczego działającego na Bliskim **Wschodzie.**

ZSRR
Nafta

W zakresie światowych zapasów ropy naftowej Związek Radziecki zajmuje pierwsze miejsce, w zakresie zaś wydobycia — drugie miejsce na świecie. Należy tu zaznaczyć, że zapasy oblicza się na podstawie istniejących już źródeł ropy, a wiele terenów ZSRR nie zostało jeszcze dokładnie pod względem geologicznym zbadane. W Związku Radzieckim ropę wydobywa się w kilku zagłębiach, z których najważniejszym jest stary rejon Baku i Groźnego.

Wzrost wydobycia

Wzrost wydobycia ropy naftowej w Związku Radzieckim najlepiej ilustrują następujące cyfry: jeżeli w roku 1913 wydobyto w Rosji 9 mil. ton ropy to w roku 1940 wydobycie wzrosło do 31 mil ton. W roku 1925 rozpoczęto szereg prac w kierunku poszukiwania nowych złóż ropy na olbrzymiej przestrzeni między Wołgą i Uralem. Próbne wiercenia doprowadziły do wykrycia znacznych terenów roponośnych, zarówno na tych terenach jak i w Baszkirii w Dagestanie, w Kazachstanie, Uzbekistanie, Gruzji, na Krymie i Dalekim Wschodzie.

Nowe pokłady

W wyniku powstania tych nowych ośrodków wydobycia ciężar gatunkowy Baku i Groźnego zmniejszył się. O dalszych planach Związku Radzieckiego w dziedzinie wydobycia ropy naftowej świadczy fakt, że w roku 1950 udział ten ma się zmniejszyć do 64 proc. w produkcji ogólnopaństwowej. Pozorna „detronizacja" słynnego Zagłębia Bakińskiego wskazuje na wielki rozwój próbnych wierceń na terenie ZSRR i odkrycia nowych wielkich roponośnych pokładów.

Ostatnie próbne wiercenia wykazały, że pod dnem Morza Kaspijskiego znajdują się przebogate złoża zawierające miliony ton ropy.

Stalowe wyspy

W chwili obecnej budowane są na Morzu Kaspijskim specjalne wyspy stalowe, będące podstawą dla wież wiertniczych zakładanych na morzu. Stalowe rury przez które odbywa się wiercenie w dnie morskim mają wagę ok. 150 ton. Wyspy stalowe nie obawiają się najgroźniejszych burz i huraganów. Wyspy te zainstalowano w odległości od 5 — 10 km. od brzegu morza. W czasie szalejących burz praca odbywa się bez przerwy i zupełnie normalnie.

1500 wierceń

Do roku 1950 przeprowadzi się 1500 próbnych wierceń na Dalekim Wschodzie. Plan pięcioletni przewiduje również rozbudowę urządzeń przetwórczych i podwyższenia norm wydobycia produktów z ropy naftowej. Związek Radziecki mimo potężnej rozbudowy przemysłu i motoryzacji nie obawia się głodu mineralnego paliwa, które wprawia w ruch motory.

Wyścig z przynętą

czyli Schumacher i jego pan.

za ODRĄ

Flick i jego kamraci skazani

Amerykański trybunał wojskowy uznał winnym popełnienia zbrodni wojennych niemieckiego króla stalowego za czasów hitlerowskich — Flicka.

Uznanie winy nastąpiło na podstawie stwierdzonego współudziału Flicka w organizowaniu przymusowej niewolniczej pracy dla ludności sprawadzanej do Niemiec z innych krajów europejskich. Flick był uważany za najbogatszego człowieka w Niemczech w momencie zakończenia wojny.

Flickowi dowiedziono również współudział w ograbianiu okupowanych terytoriów, natomiast zwolniono go od odpowiedzialności za współpracę w przygotowywaniu programu antysemickiego partii narodowo-socjalistycznej. Sąd skazał Flicka tylko na 7 lat więzienia. Proces trwał 8 miesięcy.

Flick jest pierwszym z szeregu niemieckich potentatów przemysłowych oskarżonych zbiorowo o popełnienie zbrodni wojennych. Razem z nim na ławie oskarżonych zasiadło kilku innych przemysłowców z grupy znanej pod nazwą „Trust Flicka".

Oskarżony Steinbrinck został skazany na 5 lat więzienia, zaś Weiss — na 2 lata. Oskarżeni Kaletsch, Perberger i Burkhardt zostali zwolnieni.

AMERYKANIE BĘDĄ WYWOZILI ZŁOM Z NIEMIEC

Zakomunikowano oficjalnie, że w końcu grudnia wyjeżdża do Niemiec zachodnich misja amerykańska, celem zbadania możliwości przewiezienia do Stanów Zjednoczonych złomu żelaznego i stalowego. Złom ten ma być wykorzystany w produkcji amerykańskiej.

NIEMIECCY UCZENI W USA

Jak wynika z opublikowanego przez dowództwo armii amerykańskiej komunikatu, zamierza się sprowadzić do Stanów Zjednoczonych 475 uczonych niemieckich, którzy zostali wzięci do niewoli w czasie wojny przez USA. W roku bieżącym przybyło do Ameryki ponad 500 niemieckich uczonych z amerykańskiej strefy okupacyjnej, co stanowi przeszło 2 razy więcej niż w roku ubiegłym.

POST SCRIPTUM

Władze brytyjskie udzieliły tygodniowego urlopu b. marszałkowi **Rundstedtowi,** który znajduje się w obozie dla jeńców w Bridgend Glamorgan. Rundstedt wyjechał do Niemiec celem odwiedzenia ciężko chorego syna.

RUMUŃSKO-CZECHOSŁOWACKI UKŁAD HANDLOWY

BUKARESZT, piątek

W dniu 23. grudnia podpisany został **rumuńsko - czechosłowacki układ handlowy na okres roczny.** Układ przewiduje, że **Rumunia dostarczy Czechosłowacji 250 tysięcy ton kukurydzy, 5 tysięcy ton nasion oleistych, 6 tysięcy ton wina, 15 tysięcy ton owoców i jarzyn oraz pewną ilość artykułów chemicznych.** W zamian za to Czechosłowacja dostarczy **Rumunii 45 tysięcy ton koksu, 7 tysięcy ton rur stalowych, 300 tysięcy pługów i innych narzędzi rolniczych oraz pewną ilość maszyn.** Układ wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1948 r.

PRZEGLĄD PRASY zagranicznej

TAEGLICHE RUNDSCHAU

stwierdzają, iż konferencja mimo jej fiaska, zdemaskowała całkowicie wrogi stosunek mocarstw zachodnich nie tylko do kwestii zawarcia pokoju z Niemcami, lecz również i do ustalenia pokoju demokratycznego w całej Europie i na całym świecie. Ponadto konferencja ujawniła również prawdziwe oblicze niektórych polityków niemieckich w rodzaju **KAISERA, SCHUMACHERA i ADENAUERA, którzy okazali się zwykłymi pachołkami imperializmu dolarowego.**

Odrzucenie propozycji Mołotowa pod pozorem **„szerzenia propagandy bolszewickiej" jest niczym innym, jak tylko niezręcznym manewrem politycznym, zmierzającym do osłonięcia właściwego oblicza imperializmu dolarowego.** Powołując się na wypadki we Francji, pismo stwierdza, że **sytuacja, która powstała w chwili obecnej,** nie wykazuje bynajmniej przewagi mocarstw zachodnich, lecz tylko paniczny ich strach przed ruchem ludowym i socjalizmem.

MŁODZIEŻ w WALCE z FASZYZMEM

We Włoszech

RZYM, piątek

Cztery wielkie demokratyczne organizacje młodzieżowe we Włoszech opublikowały wspólną proklamację **wzywającą młodzież antyfaszystowską do zjednoczenia się w celu wzmożenia walki z wzrastającymi siłami reakcji w kraju.** Siły reakcyjne we Włoszech, głosi deklaracja oraz działalność włoskich wielkich przemysłowców i obszarników zmierzają do przekształcenia Włoch w kolonię amerykańską i odskocznię amerykańskiego imperializmu.

W Bułgarii

SOFIA, piątek

W stolicy Bułgarii nastąpiło otwarcie **kongresu bułgarskich organizacji młodzieżowych przy udziale 1.200 delegatów.** Na porządku dziennym kongresu stoi **utworzenie jednolitego Związku Młodzieży Bułgarskiej,** w skład którego weszłyby wszystkie bułgarskie demokratyczne organizacje młodzieżowe. W kongresie młodzieży bułgarskiej w Sofii biorą również udział przedstawiciele organizacji młodzieżowych **ZWIĄZKU RADZIECKIEGO, POLSKI, JUGOSŁAWII, WĘGIER I CZECHOSŁOWACJI.**

Siedmioro przykazań prezydenta Trumana

Na górze Synaj Mojżesz podyktował narodowi wybranemu dziesięcioro przykazań. Na Kapitolu, w Waszyngtonie, skromniejszy od niego prezydent Truman, narzucił narodom „wybranym" (przez Wall-Street) tylko siedem warunków — warunków otrzymania nowoczesnej manny, **DOLARÓW**

Warunków tych nie powinni jednak czytać ci, którzy już są zdecydowani „pomoc" amerykańską przyjąć dlatego tylko, że tego sobie życzą ich mocodawcy zza oceanu, bez względu na interesy ich własnego narodu. Dokładne zapoznanie się z treścią cyrografu, który podpiszą, grozi im bowiem dojściem do najbardziej nieoczekiwanych wniosków. „Oficjalne koła francuskie" na przykład, jak donosi wszechwiedzący Reuter, wprawdzie „ciepło przyjęły" orędzie Trumana, ale jednocześnie „wyrażają obawę, że przeciwnicy planu Marshalla mogą interpretować warunki przedstawione przez Trumana jako bezpośrednie mieszanie się w ekonomikę suwerennych państw".

Bo rzeczywiście, nawet nie będąc „przeciwnikiem planu Marshalla" jak można interpretować inaczej te warunki? Trzecie przykazanie — przepraszam, warunek — głosi na przykład, że korzystający z „pomocy" amerykańskiej winni „udostępnić swe zasoby innym uczestnikom planu Marshalla", a **więc ZREZYGNOWAĆ ZE WSZELKIEGO PLANOWANIA, którego celem jest** odbudowa własnego potencjału przemysłowego. Warunek piąty nakazuje „wybranym" „popierać produkcję niektórych surowców i ułatwiać dostawę tych surowców do Stanów Zjednoczonych" — czyli innymi słowy, **zgodzić się na rolę PÓŁKOLONII,** produkującej surowce, niezbędne dla rozwoju przemysłu w metropolii. Poza tym państwa korzystające z kredytów dolarowych mają wszystkie fundusze uzyskane ze sprzedaży produktów amerykańskich złożyć w depozycie, który „może być zużytkowany tylko na cele, co do których osiągnięte zostanie porozumienie między rządami obu państw" — to znaczy państwa korzystającego i **USA — oraz składać regularnie raporty** o sytuacji gospodarczej i o formach wykorzystania pomocy amerykańskiej.

Trudno naprawdę nie stać się „przeciwnikiem planu Marshalla", czytając te „skromne" warunki prezydenta Trumana!

Ale to jeszcze nie wszystko. Jak wiadomo, osławiona paryska konferencja szesnastu opracowała pod dyktandem amerykańskim plan „pomocy", plan, który w wersji Trumana uległ poważnym zmianom i to zmianom niezwykle ciekawym i charakterystycznym. Otóż zaspokojone zostaną żądania państw zachodnio-europejskich w sprawie eksportu zboża z Ameryki, ale USA nie zwiększą swego obecnego eksportu nawozów sztucznych i ograniczą eksport maszyn roln. z 1.200.000.000 dolarów, żądanych przez konferencję szesnastu, do 637.000.000, a więc **o POŁOWĘ.** Jeśli idzie o stal, Stany Zjednoczone wstrzymają wszelki eksport rudy i zredukują cyfry paryskie w dziedzinie eksportu stali surowej i półfabrykatów. Natomiast stal gotowa dostarczona będzie w ilościach dwa i pół razy większych od żądanych przez konferencję szesnastu.

Wniosek jasny — **plan Marshalla ma na celu nie odbudowę życia gospodarczego w Europie, a jedynie znalezienie rynków zbytu dla produkcji amerykańskiej.**

Specjalną uwagę poświęcił Truman sprawie budowy okrętów — kwestia, którą uprzednio już zajął się w swym raporcie minister handlu Harriman. Truman zażądał poważnej redukcji **europejskiego planu budowy okrętów,** ofiarowując w zamian sprzedaż 200 statków amerykańskich i tymczasowo wypożyczenie 300 innych. **Widocznie „światowy brak stali" o którym z przejęciem mówił Truman, nie odnosi się do stoczni amerykańskich...**

Nie należy się dziwić, że propozycje te wywołały popłoch wśród armatorów brytyjskich, którzy otrzymali już zamówienia na budowę nowych okrętów, sięgające setek milionów dolarów. Nic też dziwnego, że konserwatywny dziennik angielski „Daily Express", po stwierdzeniu, że propozycje Trumana budzą podziw, dochodzi do wniosku, że Wielka Brytania nie powinna jednak korzystać z planu Marshalla ponieważ plan ten „zlikwidowałby korzyści wynikające z opierania się na własnych siłach". Znaczy to mniej **więcej, że plan Marshalla „budzi podziw" gdy LIKWIDUJE przemysł europejski,** mogący konkurować nie tylko z przemysłem amerykańskim, ale i brytyjskim, **ale nie należy z niego korzystać, bo chce zlikwidować również przemysł brytyjski i jego wysiłki odbudowy.**

Prezydent Truman zrezygnował zresztą z wszelkich wysiłków zamaskowania planu Marshalla jako „apolitycznego" stwierdzając szczerze, że jest to „ważny odcinek polityki zagranicznej" i dlatego administracja planu musi być podporządkowana Departamentowi Stanu, który kierować też będzie skomplikowanym aparatem kontroli z jego administratorem, wiceadministratorem, **„latającym ambasadorem" itp.**

Jest rzeczą charakterystyczną, że prez. Truman nie poinformował Kongresu o proponowanym rozdziale globalnej sumy kredytów amerykańskich między poszczególne kraje. Przyczyna jest prosta: należy „zachować maksimum giętkości... ze względu na cały zespół czynników politycznych, które mogą wystąpić w toku realizacji planu".

Na specjalną uwagę zasługują słowa Trumana, który starał się odeprzeć prawdopodobny wniosek o przekazanie administracji kredytami „pomocy" Organizacji Narodów Zjednoczonych". — Truman oświadczył wręcz, że jest to niemożliwe, „ponieważ pięć państw korzystających z pomocy, nie należy do ONZ". W rzeczywistości poza ONZ znajdują się te państwa, które do wczoraj walczyły przeciwko aliantom, jak Niemcy i Austria, oraz państwa których podania o przyjęcie zostały odrzucone ze względu na ich faszystowski charakter, jak Irlandia i Portugalia. Państwa te, które narody zjednoczone **uznały za niegodne zasiadania w organizacji międzynarodowej, są w oczach Trumana godne otrzymania pomocy amerykańskiej**

W komentarzu do orędzia Trumana korespondent Reutera pisze, że przyjęcie planu Marshalla przez Kongres nie jest bynajmniej rzeczą pewną, niewątpliwie natomiast poczynione będą dalsze ustępstwa (wobec stanowiska opozycji w Kongresie), co uczyni propozycje amerykańskie jeszcze mniej popularnymi w opinii europejskiej". — Oznacza to dalsze zaostrzenie siedmiu warunków Trumana po linii ostrzejszych jeszcze ograniczeń suwerenności politycznej i gospodarczej krajów korzystających z „pomocy"!

„Zalecam przyjęcie planu, przeświadczony o jego mądrości i konieczności" — tymi słowami zakończył Truman swe orędzie. Trudno odmówić mu racji. Plan rzeczywiście jest konieczny wobec nadciągającego kryzysu w Stanach Zjednoczonych, a jednocześnie mądry — bo zapewnia maksimum korzyści potentatom Wall-Streetu przy minimalnym tylko wysiłku.

S. SZABAS.

Z DOŚWIADCZEŃ PIERWSZEGO ROKU REALIZACJI PLANU TRZYLETNIEGO

Produkcja wzrasta, CHOCIAŻ FABRYKA przenosi się

Wśród zakładów, z doświadczeniem pracy których w roku 1947 warto się zapoznać, Fabryka M-8-20 w Gliwicach, należąca do Zjednoczenia Przemysłu Maszyn Elektrycznych zajmuje specjalne miejsce.

Na początku istniała w Gliwicach mała fabryczka materiałów izolacyjnych. Prócz niej w Chorzowie znajdował się podlegający temu samemu Zjednoczeniu warsztat naprawczy.

Każdy z tych zakładów ma wyjątkowe znaczenie dla naszego życia gospodarczego. Fabryczka gliwicka jedyna w Polsce wyrabiała materiały izolacyjne, warsztat chorzowski przeprowadzał remonty generatorów, transformatorów i silników elektrycznych dla przemysłu, co na terenie województwa śląsko - dąbrowskiego zapewnia ciągłość pracy kopalń i hut.

W związku z akcją komasacji zakładów powstała myśl połączenia warsztatów chorzowskich, które z powodu braku miejsca nie mogły rozwijać się, z fabryką gliwicką, posiadającą na terenie byłej walcowni drutu duże możliwości rozbudowy. **W ten sposób z fabryki M — 8 w Gliwicach i warsztatu M — 20 w Chorzowie powstał jeden zakład M—8 20, zatrudniający już obecnie 750 robotników.**

Komasacja obu zakładów posunięta jest tak dalece, że pojęcie odrębności prawie że zanikło. Zamiast „M—20" mówi się „Oddział naprawczy", zamiast „M-8" „Oddział materiałów izolacyjnych". Oddział naprawczy, dzięki w rekordowym czasie wybudowanej przez „Mostostal" hali, ma tu trzy razy większą powierzchnię produkcyjną niż w Chorzowie i już wkrótce będzie w stanie przeprowadzać naprawę największych jednostek na zakładzie. Dotychczas jednostki takie remontuje się na miejscu — u klienta. W związku z tym istnieje pięć specjalnych brygad szlurmowo-naprawczych, które wyjeżdżają natychmiast samochodami ciężarowymi na miejsce wypadku. Np w sobotę 20 grudnia na kop. „Bielszowice" na skutek przebicia silnika maszyny wyciągowej został unieruchomiony szyb. W ciągu nocy sobotniej, niedzieli i nocy z niedzieli na poniedziałek uszkodzenie zostało naprawione i szyb od poniedziałku z rana normalnie pracował. Nie jest to wypadek odosobniony. **W ciągu 1947 roku wykonano remontów maszyn o mocy 201,5 MW, w czym 76 MW dla przemysłu węglowego, 15.5 MW dla przemysłu hutniczego, 69 MW dla energetyki.**

Wydawało by się, że przenoszenie zakładu chorzowskiego, komasacja, prace organizacyjne i inwestycyjne — wszystko to powinno się odbić ujemnie na poziomie produkcji.

Tak jednak nie jest.

PLAN PRODUKCJI ZOSTAŁ PRZEKROCZONY

Plan remontów wynosił 1.[illegible]52.900 zł. w cenach 1937 roku. Wykonano go 20 października a do końca roku będzie on przekroczony o 42 proc.. Plan produkcji materiałów izolacyjnych wynosił w cenach 1937 roku 366.698 zł. Wykonano go 1 października a do końca roku będzie przekroczony o 54 proc.

Wzrost produkcji przy równoczesnym przenoszeniu jednego zakładu i akcji komasacyjnej osiągnięto głównie dzięki racjonalizacji pracy. Przy produkcji mikafolii zorganizowano pracę taśmową, co natychmiast wpłynęło na wzrost wydajności. Obecnie fabryka pokrywa w tej dziedzinie całkowite zapotrzebowanie krajowe i otwierają się już przed nią możliwości eksportowe. Produkuje się również takie, sprowadzane dawniej zza granicy, wyroby jak mikanit brunatny i kolektorowy, tuleje bakielitowe, wężyki izolacyjne itp.

Materiały izolacyjne produkuje w Europie tylko Szwajcaria, Niemcy i częściowo Anglia. Technologia produkcji ich jest jednak otoczona ścisłą tajemnicą. **W związku z tym przy zakładzie zorganizowano laboratorium, które szybko rozwija się i w najbliższym czasie stanie się jedynym centralnym laboratorium materiałów izolacyjnych, pierwszym w Polsce, przeprowadzającym naukowe badania technologiczne i uniezależniającym nas w ten sposób od zagranicy.**

Przeniesienie zakładu chorzowskiego do Gliwic jest jednym z odcinków zagospodarowywania Ziem Odzyskanych. Na terenie zakładu M—8/20 spotkali się autochtoni, stanowiący 50 proc. załogi, chorzowianie, oraz pracownicy z centralnej i wschodniej Polski. **Przy wspólnej pracy stopniowo znikają różnice terenowe i zacieśniają się więzy koleżeństwa.** Do zatarcia różnic przyczynia się poważnie akcja repolonizacyjna, specjalnie kursy języka polskiego dla autochtonów zorganizowane przez PCK i ZWM.

Przed rokiem zaledwie kilku robotników brało aktywny udział w życiu politycznym. **Obecnie jest 120 członków PPR, 113 członków PPS, 80 ZWM-owców i 70 OMTUR-owców. 300 robotników prenumeruje „Trybunę Robotniczą".**

Prowadzone jest 3-letnie gimnazjum przygotowujące **elektromonterów** i nawijaczy. Uczniowie 3 dni uczą się i 3 dni pracują w zakładzie pod kierownictwem mistrza, otrzymując normalny zarobek. Na terenie zakładu bardzo rozpowszechniona jest akcja wynalazczości i usprawnień. Specjalnie wyróżnić należy brygadiera **Klama**, który wynalazł maszynę do opiekania cewek zastępującą dotychczas używane trzy maszyny. Kilku robotników wysuniętych jest na stanowiska majstrów, a technik **Olszówka** jest kierownikiem działu naprawczego. Zorganizowano Dom Kultury, dobrą stołówkę, obecnie przekształca się konsum fabryczny na spółdzielnię zamkniętą.

Przewodniczący Rady Zakładowej **tow. Żmuda** podkreślając dobrą współpracę z dyrektorem **tow. inż. Rubanowskim**, żali się na niedostateczną ilość ubrań roboczych i zbyt małe przydziały na karty odzieżowe z RCA.

Do minusów zakładu należy przede wszystkim zaliczyć nieunormowane warunki płacy. **Przez opóźnianie wprowadzenia akordu usprawnionego na zakładzie nie ma dotychczas współzawodnictwa, co wpływa ujemnie na zarobki robotników.** Za mało uwagi poświęca się wykończeniu inwestycji. Postawiono np. nową halę, ale dach jej przecieka. Niedostatecznie kontroluje się zachowanie uczniów na zakładzie — spacerują podczas pracy i za mało interesują się produkcją.

Za wyjątkiem tych niedociągnięć, z których najpoważniejszym jest zaniedbanie zagadnienia współzawodnictwa, **pracę fabryki w 1947 roku należy ocenić dodatnio.**

Jest ona przykładem komasacji zakładów i przenoszenia ich bez spadku produkcji.

Jest przykładem zagospodarowywania Ziem Odzyskanych i włączania autochtonów do twórczej pracy całego narodu.

Jest przykładem opanowywania nowych dziedzin produkcji.

W 1948 roku czekają zakład M—8/20 poważne zadania. Plan działu napraw jest blisko dwa razy większy od planu roku 1947. W dziale materiałów izolacyjnych plan ten jest ponad trzy razy większy od roku zeszłego. Przeprowadzając dalszą komasację przewiduje się w roku 1948 przyłączenie do zakładu fabryki szczotek węglowych z Tarnowskich Gór.

Doświadczenie roku 1947 pozwala mieć głębokie przekonanie, że zadania drugiego roku planu trzyletniego zostaną przez zakład M—8/20 całkowicie wykonane.

K. DANKOWSKI

Złączyła ich nienawiść do Polski Ludowej

Dalszy ciąg ze str. 1

Przemówienie prok. Zarakowskiego na procesie Marszewskiego i towarzyszy

Zdawało się, że klęska wrześniowa będzie krzyżem na grobie politycznym Lipińskich i towarzyszy. Jednakże tupet endo-sanacji nie zna granic, i zanim jej wodzowie dojechali do Bukaresztu czy Budapesztu, na nowo zabrali się do "uszczęśliwiania narodu".

Rachuby na wygraną Hitlera

Czołowy winowajca klęski wrześniowej **Rydz-Śmigły** już w październiku 1939 roku zmontował wespół z **Julianem Piaseckim** nową sanacyjną imprezę. Czasowe powodzenie hitleryzmu, a w szczególności jego atak w 1941 r. na Związek Radziecki, przyprawia wodzów sanacji o zawrót głowy. **Szukają oni realizacji swych marzeń w powodzeniach oręża hitlerowskiego.** Lipiński wraz ze swym konwentem oraz Józewskim, atakują wściekle układ zawarty przez gen. Sikorskiego z rządem ZSRR. **Rozmowy podjęte między dowództwem AK, a PPR i Gwardią Ludową, zostały storpedowane przez Lipińskiego.** To stanowisko Lipińskiego, jego odmowa wyjaśnień na temat rozkazu Mikołajczyka do delegata rządu w sprawie porozumienia z Niemcami, aresztowanie Lipińskiego i pertraktacje jakie toczył on z przybyłym specjalnie z Krakowa oficerem polit. Gestapo. Polityka Becka i jej uwielbienie do dnia dzisiejszego przez osk., stanowią jasną i konsekwentną linię polityczną Wacława Lipińskiego.

Prokurator omówił następnie wściekłe **ataki Lipinskiego** i Marszewskiego, kierowane w okresie okupacji **przeciwko PPR, RPPS, GL i AL, oraz nikczemną rolę Stronnictwa Narodowego, Bora-Komorowskiego i Pużaka**, którzy nie chcieli dopuścić do zjednoczenia wszystkich sił narodowych w walce z okupantem.

Organizatorzy mordow skrytobójczych

Doświadczenia wojenne i zbrodnie hitlerowskie niczego nie nauczyły Lipińskiego i Marszewskiego. **Połączyła ich nienawiść do demokracji i walka z Polską Ludową. W roku 1944 na wschód od Wisły, a w 1945 r. w całym kraju, skrytobójczo mordowani byli przez ludzi Lipińskiego i Marszewskiego, robotnicy i chłopi, przeprowadzający reformę rolną, działacze demokratyczni, żołnierze, milicjanci i funkcjonariusze bezpieczeństwa..**

Komendantem krwawych band **NSZ-tu był Marszewski**, który wszelkimi środkami domagał się od władz swego str. jak największych sum na działalność terrorystyczną i stałe powiększanie „budżetu wojskowego".

Oskarżyciel przypomniał także zeznania Sędziaka, który mówił o tzw. oddziałach „samoobrony".

Prokurator omawia w dalszym ciągu zabójstwo Franciszka Łagockiego, syna górnika polskiego we Francji, zasłużonego bojownika francuskiego Ruchu Oporu, który zamordowany został przez bandę WiN-u. **Dokumenty osobiste zamordowanego powędrowały do oskarżonej Sosnowskiej**, jako kierowniczki „Stoczni". Otrzymywała ona więcej takich papierów należących do ofiar faszystowskiego terroru.

Sosnowska nie wahała się, podobnie jak i Kwieciński, kontynuować działalności wywiadowczej przeciwko Państwu Polskiemu, według instrukcji opracowanej w okresie okupacji przeciwko Niemcom. Między filarami reakcji Marszewskim i Lipińskim krążył Obarski, który w swej dywersyjnej robocie posunął się tak daleko, że wstąpił do koła PPS przy Min. Odbudowy, będąc jednocześnie szefem propagandy WiN i organizatorem tzw. NPPS. Wokół Marynowskiej zgrupowali się wszyscy wrogowie Ludowej Polski, żalący się na utratę latyfundiów lub zakładów przemysłowych, wszyscy szukający dróg za granicę **hrabiowie Tarnowscy, Rostworowscy i Zamoyscy.**

Sosnowska nie tylko była szefem komórki wywiadowczej — WiN-u, ale przez jej ręce przechodziła korespondencja przeznaczona dla „bazy Teresy", placówki obcego wywiadu.

Marszewski — poza kierownictwem wywiadu w NZW był ponadto **szefem eksportu materiałów szpiegowskich.** On bowiem posiadał najbardziej rozgałęzione stosunki z przedstawicielami obcych mocarstw.

Oskarżona Marynowska również zamieszana jest w robotę szpiegowską.

Wysługiwanie się Cavendish-Bentinck'om i Bliss - Lane'om — to robota przeciwko Ziemiom Odzyskanym, to robota zmierzająca do odbudowy faszystowskich Niemiec, to robota przeciwko istnieniu Państwa Polskiego. To właśnie było istotą KPOPP.

Wszyscy członkowie KPOPP — szpiegami

W skład KPOPP weszli nie politycy, ani ideowcy, lecz **płatni szpiedzy**, pracujący dla obcych panów.

W tym zespole Lipiński grał rolę niewspółmiernie wielką do znaczenia jakie miało jego t. zw. Stronnictwo Niezawisłości Narodowej. Jednocześnie **Lipiński zajmował się robotą szpiegowską.** Dostarczył „Stoczni" agenta Gorzkowskiego, który informował zarówno komórkę wywiadowczą WiN-u jak i swego szefa Lipińskiego. **Również i Obarski był jednym z agentów „Stoczni" oraz odbiorcą jej szpiegowskich raportów. Do roboty wywiadowczej — Kwieciński otwarcie przyznał się, Sędziak zaś wydał instrukcję nakazującą przystąpienie do wywiadu wojskowego.**

Wszyscy jego członkowie otrzymywali za swą zdradziecką działalność pieniądze. Na rozkaz Bliss - Lane'a, zdecydowanego wroga Polski, **Lipiński** zredagował memoriał zawierający stek kolumnii i oszczerstw przeciwko Polsce Ludowej. Za pracę tę otrzymał 20 tys. zł. W memoriale tym — powiedział prokurator — była mowa o polskich dywizjach i pułkach. Służą w nich żołnierze polscy. **W roku 1939 — ciągnął oskarżyciel — celne bomby niemieckie dziesiątkowały naszych żołnierzy, a później okupanci mordowali dzieci i kobiety. Aby więcej się to nie powtórzyło, aby więcej nie zadymiły krematoria Oświęcimia i Treblinki, aby utrwalony został byt Państwa Polskiego i zdobycze ludu pracującego, wyrok musi być tak bezwzględnie surowy, jak bezwzględnie nikczemne i zdradzieckie były czyny oskarżonych wobec Polski.**

Kończąc swe przemówienie — **PROKURATOR ZAŻĄDAŁ KARY ŚMIERCI DLA OSKARŻONYCH: LIPIŃSKIEGO, MARSZEWSKIEGO I SOSNOWSKIEJ KARY DOŻYWOTNIEGO WIĘZIENIA DLA KWIECIŃSKIEGO I SĘDZIAKA. KARY 15 LAT WIĘZIENIA DLA OBARSKIEGO I MARYNOWSKIEJ.**

Następnie po przemówieniach obrońców przewodniczący udziela głosu oskarżonym.

W ostatnim słowie **Lipiński** prosi o sprawiedliwy wymiar kary, podnosząc na swoją obronę, iż nie brał nigdy pieniędzy, i że jego zwolnienie przez Gestapo „nie przyniosło nikomu szkody".

Kwieciński w swym ostatnim słowie **przyznaje, iż zrozumiał, że WiN zszedł na manowce i to, co robił było szkodliwe dla kraju.** Prosi o łagodny wyrok według uznania Sądu.

Sosnowska prosi o łagodny wymiar kary.

Osk. **Marszewski** prosi o sprawiedliwy wyrok, podobnie jak pozostali oskarżeni..

Rejonowy Sąd Wojskowy ogłosi wyrok w sobotę o godz. 12-ej w południe.

CO i JAK BĘDZIEMY BUDOWAĆ?

Jednym z podstawowych członów naszego rozwoju gospodarczego jest budownictwo. Oprócz typowych budowli gospodarczych jak fabryki, magazyny itp., decydującym czynnikiem dla werbunku sił roboczych do przemysłów masowych — jest **budownictwo mieszkaniowe.** Doraźny „zastrzyk" jaki otrzymało górnictwo śląskie w postaci domków fińskich **otrzyma także i hutnictwo.** To jednak nie rozwiązuje jeszcze sprawy mieszkań dla robotników. Dlatego też kierownictwo naszej gospodarki dba nie tylko o rozbudowę obiektów przemysłowych, ale i o zaspokajanie potrzeb codziennego życia ludności. Rzućmy okiem na czołowe pozycje preliminarza inwestycji budowlanych na r. 1948.

Odbudowa Warszawy

Na ogólną sumę 39,401 milrd. złotych — 9 milrd. pochłonie odbudowa Warszawy.. Z tego najwyższą pozycję — bo ok. 3.254 miliardy przeznacza się na budownictwo mieszkaniowe. Następną z kolei pozycją jest szkolnictwo (659 milionów zł.). Na cele budowy szpitali i ośrodków zdrowia, doszczętnie zniszczonych przez wojnę projekt przewiduje wkład 317 milionów złotych. W planie uwzględniona jest także pozycja potrzeb kulturalnych ludności tj. budowa **teatrów, bibliotek itp.**, która pochłonie ok. 152 mil. zł.

Odbudowa wsi

Po Warszawie najwyższą pozycję stanowi wieś. Jest to suma — 5,948 milrd. zł. Nie ma tam ścisłego podziału na budowę pomieszczeń ludzkich i zabudowań gospodarskich. Istnieje łączna pozycja obejmująca całość zagród chłopskich, na sumę 3.580 miliardów zł. **Jest to, jak widzimy, pozycja bardzo wysoka, bo wynosząca ok. 70 proc. całości budżetu.**

Drugą z kolei pozycję stanowi szkolnictwo (1,150 milrd. zł.)

Odbudowa miast

Trzeci z podstawowych problemów inwestycji budowlanych — to budowa innych zniszczonych miast. Przewidziana na ten cel kwota wyniesie w roku przyszłym około 3 miliardy zł. **I tam również największy wkład funduszów przewidziany jest w budowę domów mieszkalnych oraz szkół.**

Organizacja budownictwa

Te suche cyfry mówią o kierunku wykorzystania funduszów. O właściwym ich wykorzystaniu decyduje jednak przede wszystkim odpowiednia organizacja budownictwa. A ona to właśnie stanowiła „piętę Achillesową" naszej działalności budowlanej w roku ubiegłym.

Opracowania wymaga nie tylko kwestia, co budować, **ale i jak budować.** Braki na tym odcinku spowodowały rozrzutność w cemencie, użytkowanym w dużych ilościach przy drobnych budowlach.

Posiadamy na ogół materiały budowlane w dostatecznych ilościach; mimo to zaobserwowano na rynku silną tendencję spekulacyjną materiałami budowlanymi, co wpłynęło hamująco na wykonanie robót. **Zapobiec temu można by na przyszłość — przez przygotowanie na czas odpowiednich ilości materiałów budowlanych, oraz roztoczenie specjalnego nadzoru nad zakupami tych materiałów dostępnymi jedynie dla inwestorów.**

Podstawowe braki

Największym błędem ub. sezonu budowlanego było zbyt późne rozpoczęcie robót spowodowane nie przygotowaniem na czas planów (skądinąd zrozumiałym ze względu na fakt, iż były to początki naszego budownictwa o szerszym zasięgu) i rozpoczęciem robót ziemnych dopiero w miesiącu maju — czerwcu.

Wynikło z tego nieuchronne skupienie wszystkich projektowanych robót w tym samym okresie, a w rezultacie — przerzucanie wykwalifikowanych fachowców murarzy na odległe ośrodki, co powodowało dodatkowe koszta i trudności zakwaterowania.

Często też nie wykonano pilnych prac ze względu na brak rąk roboczych i koniec sezonu budowlanego (niedociągnięcia pewne zostały wyrównane późnym w tym roku nadejściem zimy.)

Drugą bolączką naszego budownictwa była nie należyta (często) gospodarka materiałowa, powodująca zastój w robotach i chaos transportowy (nierozłącznie związany z dużymi stratami, jeśli wziąć pod uwagę, że koszt transportu wynosi więcej, niż cena samego surowca).

Jeżeli, mimo tych braków udało się dokonać poważnych robót, **stało się to dzięki wykorzystaniu nauki z pierwszego okresu — w drugiej połowie sezonu.**

Rok 1948 — okresem planowego budownictwa

Gospodarka budowlana roku przyszłego oparta będzie na zasadach rozplanowania robót i oszczędności: **oszczędności czasu, materiału, ludzi i transportu.**

Punktem wyjściowym było — opracowanie planów, przedstawionych Komisji Sejmowej. Drugim zadaniem będzie jak najwcześniejsze przygotowanie i nagromadzenie znacznych ilości materiału w miejscach przyszłych skupisk budowlanych.

Trzecim warunkiem wykorzystania pełnego sezonu budowlanego będzie **rozpoczęcie przygotowawczych robót ziemn. z chwilą zaprzestania opadów śnieżnych o ile pozwolą na to warunki atmosferyczne już w marcu.** Pozwoli to na lepsze rozplanowanie robót w czasie i uniknięcie przerzutów materiału ludzkiego.

Oto wytyczne, których przestrzegać się będzie przy realizacji planu inwestycyjnego budownictwa. Istnieje też i wyższa forma postępu w budowie: forma naukowa, zapoczątkowana w ZSRR. **Polega ona na przeprowadzeniu w sezonie wszystkich robót odkrytych aby w okresie zimowym można było przeprowadzać wykonanie wnętrz.** W ten sposób zlikwidowany zostaje odwieczny zastój w budownictwie i przymusowe bezrobocie murarzy.

System ten jednak jest u nas rzeczą tak nową, iż wymaga gruntownego opracowania. Pierwsze próby w tej dziedzinie o szerszym zakresie przeprowadzone będą w roku 1948.

F. LEONCZUK

KONWENCJA polsko-francuska w sprawie zaopatrzenia ofiar wojny

WARSZAWA, piątek

Ogłoszony został w dzienniku ustaw tekst zawartej **konwencji polsko-francuskiej w sprawie wypłaty zaopatrzeń z tytułu śmierci i inwalidztwa ofiar ostatniej wojny.**

Na podstawie tej umowy obywatele polscy, **którzy walczyli i cierpieli za sprawę wolności na terytorium francuskim i stali się inwalidami, mają prawo do zaopatrzenia, tj. do rent i innych świadczeń, przewidzianych właściwymi przepisami francuskimi na równi z obywatelami francuskimi.** W razie śmierci tych osób, takie samo prawo przysługuje pozostałym członkom ich rodzin.

W szczególności chodzi tu o obywateli polskich, którzy utracili całkowicie lub częściowo zdolność do zarobkowania a służyli w armii francuskiej (także w Legii Cudzoziemskiej) byli członkami francuskiego Ruchu Oporu (FFI, FTPF itp.) lub polskiego Ruchu Oporu we Francji oraz tych Polaków, którzy służyli w Narodowej Armii Polskiej pod naczelnym dowództwem francuskim, tj. w armii gen. Sikorskiego i w innych formacjach polskich.

Ta ostatnia kategoria osób oraz pozostałe po nich wdowy i sieroty, mają prawo do rent i pensji wdowich od rządu francuskiego na równi z obywatelami francuskimi, tylko wówczas, jeżeli zamieszkują we Francji. Z chwilą opuszczenia Francji tracą prawo do zaopatrzenia. Natomiast wszystkie inne wymienione wyżej osoby prawo to posiadają bez względu na miejsce zamieszkania.

Umowa obejmuje także obywateli polskich, którzy **jako osoby cywilne zostali poszkodowani na zdrowiu na terytorium francuskim wskutek okoliczności wojennych** (bombardowanie, naloty, represje wroga itp.), oraz pozostałych po nich członków rodzin.

Osoby te mają również prawo do zaopatrzenia przewidzianego właściwymi przepisami francuskimi, na równi z obywatelami francuskimi.

Konwencja pozwala, aby konsulowie polscy oraz stowarzyszenia byłych kombatantów polskich z Francji, reprezentowali interesy swych rodaków i udzielali im pomocy w postępowaniu przed władzami administracyjnymi francuskimi. Konwencja jest oparta na zasadzie wzajemności. W związku z tym w analogicznych warunkach obywatele francuscy, mają prawo otrzymać zaopatrzenie od Rządu Polskiego.

Obywatele polscy zamieszkali w kraju, którzy są upoważnieni na podstawie tej konwencji, do zaopatrzenia od rządu francuskiego, powinni jak najszybciej zgłosić swoje roszczenia do **Głównego Urzędu Inwalidzkiego, względnie do Min. Pracy i Opieki Społecznej.**

Należy przy tym **dołączyć** uwierzytelnione odpisy dokumentów, uzasadniające **prawo do zaopatrzenia.**

Budżet ZUS-u na 1948 rok

30 MILIARDÓW ZŁOTYCH NA RENTY i POMOC LEKARSKĄ dla ŚWIATA PRACY

W dniu 22 grudnia rb. odbyło się w Warszawie plenarne posiedzenie Tymczasowej Rady Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na którym uchwalono budżet na 1948 rok.

Główną pozycję uchwalonego budżetu stanowią **wydatki na renty inwalidzkie, wypadkowe i starcze.** Ogólna kwota przewidywanych na ten cel wydatków wyniesie 30.344.000 mil. zł, z czego **97,4 proc. przypada na świadczenia dla inwalidów pracy i ich rodzin.** Koszty administracyjne **z 8,4 proc. w 1938 r. spadną obecnie do 5.8 proc. norm wpływów** ogólnych.

W budżecie dano wyraz tendencji do podwyższenia w przyszłym roku **wysokości** rent i **zaopatrzeń.**

Egipcjanin Touny rekordzistą swiata w podnoszeniu ciężarow

KAIR. Dwa nowe rekordy świata w podnoszeniu ciężarów zostały ustanowione w Kairze. Jeden z najlepszych „stangistów" światowych w wadze średniej, Egipcjanin Khedrel Touny podniósł łącznie w trójboju olimpijskim (rwanie, wyciskanie i podrzucanie oburącz) — 405,5 kg., **co jest nowym rekordem świata.** Poprzedni rekord w tej konkurencji należał do zawodnika amerykańskiego **Jana Stańczyka — Polaka z pochodzenia — i wynosił 405 kg.**

Touny poprawił jednocześnie drugi rekord światowy, uzyskując w rwaniu oburącz wynik 124 kg, co jest rezultatem o 0,5 kg lepszym od dotychczasowych osiągnięć w tej konkurencji.

Należy przypomnieć, że Nowa Zelandia jest jednym z najpoważniejszych pretendentów do zdobycia złotego medalu na Olimpiadzie londyńskiej.

Douglas Harris najlepszy średniodystansowiec świata

WARSZAWA. Biegacz nowozelandzki Douglas Harris, mający w roku bież. najlepszy na świecie wynik na dystansie 800 metrów oraz na 400 metrów czas 47,6 sek. — jest obecnie według opinii fachowców — najpoważniejszym pretendentem do medalu olimpijskiego w konkurencji na dystansie 800 metrów.

Harris uzyskał w sezonie bież. na pół mili czas 1:49,4. Wynik ten odpowiada czasowi 1:48,7 na 800 metrów. Jest to najlepszy rezultat osiągnięty na świecie w sezonie bieżącym. Obecnie Harris przybył do Anglii na studia naukowe. Przebywa on w doskonałych warunkach, umożliwiających mu racjonalny trening i przygotowanie do olimpiady.

Należy przypomnieć, że Nowa Zelandia wydała już jednego wielkiego biegacza, Jacka Lovelocka, który zwyciężył w biegu na 1500 metrów na Olimpiadzie berlińskiej w 1936 roku.

Otwarcie sezonu narciarskiego w Bielsku

21 grudnia br. odbyły się na Magórce pierwsze zawody narciarskie, zorganizowane przez Sekcję Narciarską Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego w Bielsku.

Mimo trudnych warunków atmosferycznych i trwającej przez cały dzień zawiei śnieżnej, na starcie stanęło 18 zawodników. Przy czym osiągnięto następujące wyniki:

Bieg płaski na 12 km. (seniorzy): 1) Jurzak Józef (SNPTT Bielsko) 53 min. 46 sek., 2) Kwaśny Witold (SNPTT Bielsko) 54,41 sek.) 2) Węgrzynkiewicz Jakub (HKN Bielsko) 57,18 sek.

Bieg płaski na 9 km (juniorzy): 1) Halama Józef (SNPTT Bielsko) 30,3 sek.; 2) Smółka Mirosław (HKN Bielsko) 39,13 sek.; 3) Krupski Jerzy (HKN Bielsko) 40,15 sek.

Organizacja zawodów b. dobra.

»Pogoń« Katowice drużynowym mistrzem Polski w szermierce

ŁÓDŹ. W Łodzi odbyły się finały drużynowych mistrzostw Polski w szpadzie i w szabli. Organizacja zawodów nie dopisała. Z powodu zepsucia się aparatu elektrycznego do liczenia ilości trafień, walk w szpadzie nie przeprowadzono.

W finale szpady „Pogoń" (Katowice) pokonała ZZK (Łódź) 11:5, ZZK wygrało z „Legią" (Warszawa) 9:7, a w decydującym spotkaniu „Pogoń" pokonała „Legię", zdobywając mistrzostwo Polski.

W zawodach towarzyskich w szpadzie ZZK (Łódź) pokonał „Wawel" 8:6, we florecie natomiast „Wawel" zwyciężył „Błyskawicę" 9:7.

Najlepsze wyniki lekkoatletyczne w roku 1947

Warszawa. Tabela najlepszych męskich wyników lekkoatletycznych uzyskanych w Europie — przedstawia się następująco: (Dla porównania podajemy trzy najlepsze wyniki uzyskane w sezonie bieżącym na świecie.

Najlepsze wyniki na świecie

100 m.: 1) Dillard (USA) 10,3 s. 2) Lawler (USA) 10,3 sek. 3) Trevlar (Australia) 10,3 sek.

200 m.: 1) Patton (USA) 20,4 s., 2) Mac Kenley (Jamajka) 20,4 s., 3) La Beach (USA) 20,7 sek., 4) Davis (USA) 20,9 sek.

400 m.: 1) Mac Kenley (Jamajka) 46,2 sek., 2) Bolen (USA) — 46,7 sek., 3) Wachtner (USA) — 47,4 sek.

800 m.: 1) Harris (N. Zelandia) 1:49,4, 2) Fulton (USA) 1:49,5. 3) Hansenne (Francja) 1:49,8.

1500 m.: 1) Strand (Szwecja) — 3:43, 2) Eriksson (Szwecja) 3:44,4, 3) Bergquist o (Szwecja) 3:46,6. 4) Hansenne (Francja) 3:48.

5000 m.: 1) Zatopek (CSR) — 14:08,2, 2) Heino (Finl.) 14:15,4, 3) Nyberg (Szwecja) 14:24,6, 4) Peraelae (Finlandia) 14:25,6.

3000 m.: 1) Zatopek (CSR) — 8:08,8, 2) Slykhuis (Holandia) — 8:10, 3) Ahlden (Szwecja) 8:10,8. 4) Reiff (Belgia) 8:14,2.

10.000 m.: Heino (Finlandia) — 30:07,4, 2) Nystroem (Szwecja) — 30:14,4, 3) Tilman (Szwecja) — 30:18,4.

110 m. p. pł.: 1) Dillard (USA) 13, 9 sek. 2) Dixon (USA) 14 sek. 3) Porter (USA) 14 sek.

400 m. p. pł.: 1) Smith (USA) 51,8 sek. 2) Arifon (Francja) — 52,1 sek. 3) Larsson (Szw.) 52,5 s.

Skok w dal: Steele (USA) — 8,07 m. 2) Wright (USA) 7,86 m. 3) Bruce (Australia) 7,59 m.

Skok wzwyż: Vessle (USA) — 203,2 cm. 2) Scofield (USA) — 202,2 cm. 3) Winter (Australia) 202 cm.

Trójskok: Ahman (Szw.) 15,26, 2) Alivejra (Brazylia) 15,16 m. 3) Moberg (Szw.) 15,15 m.

Skok o tyczce: 1) Warmerdam (USA) 450,5 cm. 2) Smith (USA) 445,4 cm. 3) Richards (USA) — 434,9 cm.

Kula: 1) Fonville (USA) — 16,73 m. 2) Lipp (ZSRR) 16,73 m. 3) Thompson (USA) 16,703 m.

Najlepsze wyniki w Europie

100 m.: Wilkinson (Anglia) — 10,4 sek. Moina (Rumunia) 10,5, Lupsa (Rumunia) 10,5 sek. Bally (Francja) 10,5 sek. Danielsson — (Szwecja) 10,5 sek.

200 m.: Wilkinson (Anglia) — 21,3 sek. Moina (Rumunia) 21,4 s. Goldovany (Węgry) — 21,4 sek. Schreiber (Niemcy) 21,5 sek. Bally (Francja) 21,6 sek.

400 m.: Moina (Rumunia) — 47,8 sek. Lundqvist (Szwecja) — 47,9 sek. Reardon (Irlandia) — 48,0 sek. Alnevik (Szwecja) 48,1, Larson (Szwecja) 48,2 sek.

800 m.: Hansenne (Francja) — 1:49,8, Holst-Soerensen (Dania) 1:49,8, Storskrubb (Finl.) 1:50,1, Linden (Szwecja) 1:50,1, Liunggren (Szwecja) 1:50,1.

1500 m. — Wyniki te same co światowe, następnie Reiff (Belgia) 3:48,4 i Aberg (Szwecja) — 3:50,8.

5000 m: Wyniki te same co światowe i Durkfeldt (Szwecja) — 14:26.

3000 m. Wyniki te same co światowe i Nyberg (Szw.) 8:15,6.

10.000 m. Wyniki te same co światowe następnie Koenoenen — (Finlandia) 30:27,2 i Heinstroem (Finlandia) 30:27,6.

110 m. p. pł. Lidman (Szwajcaria) 14 sek. Brackman (Belgia) — 14,5 sek. Finlay (Anglia) 14,6 sek. Suvivuo (Finlandia) 14,7 sek. Lundberg (Szw.) 14,7 sek.

400 m. p. pł. Arifon (Francja) 52,1 sek. Larsson (Szwecja) 52,5, Storskrubb (Finlandia) 52,5 sek. Missoni (Włochy) 53,6 sek. Westman (Szw.) 53,6 sek.

Skok w dal: Luther (Niemcy) 7,38 m. Damitio (Francja) 7,35 m. Naakategeboren (Hol.) 7,34 m. Diaz (Port.) 7,34 m. Strand (Szw.) — 7,32 m.

Skok wzwyż: Paterson (Anglia) 202 cm. Bjoerk (Szwecja) 198 cm. Leirud Norwegia) 196 cm. Bolinder (Szwecja) 196 cm. Nacke — (Niemcy) 196 cm.

Trójskok: Wyniki te same co światowe, a następnie Moberg — 15,15 m. Rautio (Finl.) 15,14 m Johnsson (Szwecja) 15,07 m. Hallgren (Szwecja) 15,02 m.

Skok o tyczce: Kataja (Finlandia) 4,23 m. Lundberg (Szwecja) — 4,21 m. Lindberg (Szwecja) — 4,20 m. Olenius (Fin.) 4,17 m. Kaas (Norwegia) 4,16 m.

Kula: Lipp (ZSRR) 16,73 m. Nilsson (Szwecja) 15,93 m. Kalina (CSR) 15,90 m. Gorianow (ZSRR) 15,72 m. Lehtila (Finlandia) 15,61 m.

Jak widzimy z tej tabelki, począwszy od 100 do 800 m. Europa wyraźnie ustępuje innym częściom świata. Natomiast od 800 do maratonu włącznie, supremacja Europy jest zdecydowana.

WĘGRY — POLSKA W BOKSIE

Poznań. W Poznaniu odbędzie się jutro 28 bm. dziesiąty z kolei międzypaństwowy mecz bokserski Węgry — Polska. Spotkanie to odbędzie się w hali ciężkiego przemysłu — Międzynarodowych Targów Poznańskich.

Hala ta może pomieścić ponad 12.000 ludzi. Drugi występ reprezentacji węgierskiej w Polsce odbędzie się 30 grudnia br. Miejsce drugiego meczu nie zostało jeszcze ustalone.

Przerwa w totalizatorze sportowym

Polski Komitet Olimpijski zawiadamia, że w okresie Świąt Bożego Narodzenia, stały konkurs **„ZGADNIJ KTO WYGRA"** zostaje przerwany na okres 1 tygodnia. Wobec tego, w poniedziałek, dnia 22 grudnia br. nie ukazał się kupon Nr. 9. Będzie on opublikowany dopiero w poniedziałek, dnia 29 grudnia br. i będzie zawierał spotkania przewidziane na niedzielę, dzień 4 stycznia 1948 r. Jednocześnie podane zostaną nagrody przyznane z kuponu Nr. 8.

Wiadomości z Saint Moritz

SAINT MORITZ. Narciarska ekipa olimpijska Szwajcarii została zestawiona z następujących zawodników: mężczyźni — Max Muller, Adolf Odermatt, Rolf Olinger, Gottlieb Perren, Jaques Perreten, Edi Reinalter, Franz Regli, Edi Rominger, Konrad Rochat, Edi Schild, Georges Schneider, Romedi Spada, Alfred Staeger, Niklaus Stumpf, Alfons Supersaxo, Fritz Tschannen, Paul Valaer, Hans Zubriggen, Robert Zubriggen.

Kobiety — Olivia Ausonie, Rosse Marie Bieuer, Renee Clerc, Antoniette Meyer, Lina Mittner, Irene Moliter, Sylvia Muhlemann, Hedi Schlunegger.

Angielska ekipa na zimowe igrzyska olimpijskie, licząca 11 kobiet i 32 mężczyzn przybyła już do Szwajcarii do miejscowości Kleine Scheidegg, gdzie rozpoczęła treningi.

Reprezentant Irlandii w narciarstwie Thorir Jonsson, mistrz na rok 1945 w jeździe i slalomie przybył przed Olimpiadą do Francji, gdzie będzie trenować wspólnie z doskonałym narciarzem francuskim Maurice Lafforgue w miejscowości Luchen.

Amerykańska ekipa narciarska składająca się z 27 narciarzy i 8 narciarek, pod kierownictwem Waltera Plagera przybyła już do Davos, gdzie będzie trenować przed igrzyskami.

Drugi rzut rozgrywek turnieju zimowego o puchar »SPORTU«

Bielsko. W podokręgu Bielsko odbędzie się w nadchodzącą niedzielę 28 bm. drugi rzut rozgrywek piłkarskich zimowego turnieju o puchar przechodni pisma sportowego „Sport".

Rozgrywki pierwszego rzutu zostały zweryfikowane. 16 drużyn przeszło do drugiej rundy. WG i D nakazał poza tym powtórzyć mecz Hejnał Kęty — OM TUR Wadowice na neutralnym boisku BBTS w Bielsku w dniu 4. I. 1948 r. O zakwalifikowanie do dalszego rzutu walczą:

WZKS Andrychów — RKS Walcownia I b. godz. 13-ta.

RKS Zabłocie Żywiec — Metalowiec Skoczów — godz. 10-ta.

BKS Biała — Kop. Brzesko — godz. 11,30.

BBTS Bielsko — Grażyna Dziedzice — godz. 13,30.

Koszarawa — Piast Cieszyn — godz. 13-ta.

LKS Porysz — Beskid Andrychów — godz. 13-ta.

Zryw Pszczyna — FKS Ustroń — godz. 13-ta.

Gospodarze na pierwszym miejscu

Z ringów bokserskich świata

NOWY JORK. Mistrz świata w w. koguciej Manuel Ortiz stoczył w Mnaili (Filipiny) walkę w obronie tytułu z Filipińczykiem Tirso del Rosario. Spotkanie to wygrał Ortiz wysoko na punkty, mając przez cały czas meczu zdecydowaną przewagę. Sędziowie przyznali Ortizowi 12 z 15 rund, podczas gdy 3 pozostałe uznali za remisowe.

* * *

Rozegrana w Detroit walka pięściarska o mistrzostwo świata w w. półśredniej, przyniosła zwycięstwo dotychczasowemu mistrzowi świata Ray Robinsonowi nad pięściarzem amerykańskim Chuck Taylorem. Robinson miał w tym spotkaniu zdecydowaną przewagę, toteż sędzia przerwał nierówną walkę w VI-ej rundzie na skutek poddania Taylora przez jego menażera. Taylor podczas walki był kilkakrotnie na deskach.

* * *

Komisja Bokserska z Cleveland zażądała od Krajowej Komisji Bokserskiej pozbawienia mistrzostwa świata w w. półciężkiej Gus Lesnevicha i ogłoszenia tytułu w tej kategorii „vacat".

Decyzja ta powzięta została na skutek odrzucenia przez Lesnevicha oferty czołowego pięściarza amerykańskiego — Ezzarda Charlesa na walkę o mistrzostwo.

Nowego mistrza świata w. półciężkiej ma wyłonić walka, do której wyznaczeni zostali: Ezzard Charles i Billy Fox.